

ಮಾತೃ ಪ್ರಧಾನತೆ: ಚಚೆಯ ವಿವಿಧ ನೇಲೆಗಳು

ಡಾ. ವಿಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿ ಆರ್*

*ಸಹಾಯಕ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರು, ಸಮಾಜಶಾಸ್ತ್ರ ವಿಭಾಗ, ಸರಕಾರಿ ಪ್ರಥಮ ದಜ್ಞ ಕಾಲೀಜು, ರಾಣೇಬೆನ್ನೂರು

ಸಾರಾಂಶ: (Abstract)

ಮಾತೃ ಪ್ರಧಾನತೆ ಎಂಬ ಸಂಕಫನವನ್ನು ರೂಪಿಸಿದವರು ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ಒಂದು ತಾಳಿಕೆ ಚೌಕಟ್ಟನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿದವರು ಮಾರ್ಕ್ಸಿವಾದಿ ಚರಿತ್ರೆಕಾರರು. ಅದಕ್ಕೂ ಮುನ್ನ 'ಲೂಯಿ ಎಚ್. ಮಾರ್ಕ್ಸ್', ಎಂಬ ಅಮೇರಿಕಾದ ವಿದ್ವಾಂಸ ತನ್ನ 'Ancient Society' (1877) ಎಂಬ ಪ್ರಸ್ತಾವದಲ್ಲಿ ಮಾತೃ ಪ್ರಧಾನತೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ಪ್ರಸ್ತಾಸಿದ್ದಾರೆ. ಮಾರ್ಕ್ಸಿನ ಕ್ಷತಿಯೋಜನೆ ಪ್ರಸ್ತಾಪವನ್ನು ಸ್ವರ್ದಾಂತಿಕವಾಗಿ ನಿರೂಪಿಸಿದವರು ಫ್ರೆಡರಿಕ್ ಎಂಗೆಲ್ಸ್. ಎಂಗೆಲ್ಸ್ 'The Origin of the Family, Private Property and the State' ಕ್ಷತಿಯಲ್ಲಿ ಕುಟುಂಬದ ರಚನೆಯ ಜೊತೆಗೆ ಮಾನವನ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ವಿಕಾಸದ ಕುರಿತು ಚರ್ಚಿಸುತ್ತಾರೆ. ಎಂಗೆಲ್ಸ್ ಈ ಕ್ಷತಿ ರಚನೆಗೆ ಮಾರ್ಕ್ಸಿನ ಜೊತೆ ಬಾಹೋಧೆನ್ ಅವರನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸುತ್ತಾರೆ. ಬಾಹೋಧೆನ್ ಸ್ವೀಡನ್‌ನ ಚರಿತ್ರೆಕಾರ. ಇವರು ಹೂಜೀನ ಧಾರ್ಮಿಕ ಪರಿಸರದಿಂದ ರಾಷ್ಟ್ರಗೊಂಡು ಪ್ರಚಲಿತವಾದ ಸಾಮಾಜಿಕ ಬಧತೆ ಮತ್ತು ಹಸ್ತಗಳನ್ನು ಪ್ರಧಾನವಾಗಿಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಮಾಡಿದ ಸಂಶೋಧನೆಯನ್ನು 'ಮಾತೃ ಅಧಿಕಾರ' ಎಂಬ ಕ್ಷತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಮುಖ್ಯಪದಗಳು (Keywords): ಕುಟುಂಬ ವ್ಯವಸ್ಥೆ, ಮಾತೃಪ್ರಧಾನ, ಪಿತೃಪ್ರಧಾನ, ಅನ್ನಿಯೆಂಟ್ ಸೊಸೈಟಿ, ಎಲ್.ಎಚ್. ಮಾರ್ಕ್ಸ್.

ಪೀಠಿಕೆ

ಯಾವುದೇ ಒಂದು ಸಮುದಾಯದ ಒಂದು ಗುಂಪು ರಕ್ತಸಂಬಂಧ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೆ ಬದ್ದವಾಗಿದೆ, ಇದರಲ್ಲಿ ಪೂರ್ವಜರ ಮೂಲವನ್ನು ತಂದೆಯ ರೇಖೆಗಳ ಬದಲಿಗೆ ತಾಯಿಯ ಮೂಲಕ ಕಂಡುಹಿಡಿಯಲಾಗುತ್ತದೆ (ಎರಡನೆಯದನ್ನು ಪಿತೃವಂಶ ಅಥವಾ ಪಿತೃತ್ವ ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ). ಪ್ರತಿ ಸಮಾಜವು ತನ್ನ ರಕ್ತಸಂಬಂಧವನ್ನು ಲೆಕ್ಕಾಪುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಮೂಲಭೂತ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಸಂಯೋಜಿಸುತ್ತದೆ: ಕುಟುಂಬ, ಮದುವೆ, ಮದುವೆಯ ನಂತರದ ನಿವಾಸ, ಕೆಲವು ವರಗಳ ಬಂಧಗಳು, ವಂಶಸ್ಥರು ಮತ್ತು ಸಂಬಂಧಿಕರನ್ನು ಲೇಬಲ್ ಮಾಡಲು ಬಳಸುವ ನಿಯಮಗಳ ನಡುವೆ ಲೈಂಗಿಕ ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು (ಮತ್ತು ಆದ್ವರಿಂದ ಮದುವೆ) ನಿರ್ಣಯಿಸುವ ನಿಯಮಗಳು. ಒಂದು ವಂಶಸಾಮಾನ್ಯ ಪೂರ್ವಜರಿಂದ ವಂಶಸ್ಥರನ್ನು

ಪತ್ರಿಹಚ್ಚವ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಗುಂಪು; ಹೀಗಾಗಿ, ಮಾತೃವಂಶದಲ್ಲಿ, ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಸ್ತೀ ವಂಶಾವಳಿಯ ಮೂಲಕ ಸಂಬಂಧಿಕರಂತೆ ಸಂಬಂಧ ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ.

‘ಲೂಯಿ ಎಚ್. ಮಾರ್ಗನ್ಸ್’, ಎಂಬ ಅಮೇರಿಕಾದ ವಿದ್ವಾಂಸ ತನ್ನ ‘Ancient Society’ (1877) ಎಂಬ ಪ್ರಸ್ತುತಕದಲ್ಲಿ ಮಾತೃ ಪ್ರಥಾನತೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಮಾರ್ಗನ್ಸ್‌ರ ಕೃತಿಯೋಜನ ಪ್ರಸ್ತಾಪವನ್ನು ಸೈದ್ಧಾಂತಿಕವಾಗಿ ನಿರೂಪಿಸಿದವರು ಫ್ರೆಡರಿಕ್ ಎಂಗೆಲ್ಸ್. ಎಂಗೆಲ್ಸ್ ‘The Origin of the Family, Private Property and the State’ ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಕುಟುಂಬದ ರಚನೆಯ ಜೊತೆಗೆ ಮಾನವನ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ವಿಕಾಸದ ಕುರಿತು ಚರ್ಚಿಸುತ್ತಾರೆ. ಮಾರ್ಗನ್ಸ್ ಮತ್ತು ಬಹೋಭೇನ್ಸ್‌ರ ಕೃತಿಗಳ ವಿವರಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಮಾನವ ಸಮಾಜದ ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಬೆಳವಣಿಗೆಯನ್ನು ನೋಡುವ ಹೋಸ ದೃಷ್ಟಿಕೋನವನ್ನು ಎಂಗೆಲ್ಸ್ ರೂಪಿಸಿದರು. ಅದನ್ನು ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಭೌತವಾದವೆಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಗತಿ ತಾರ್ಕಿಕ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಮಾನವನ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ವಿಕಾಸವನ್ನು ಎಂಗೆಲ್ಸ್ ಈ ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಭೌತವಾದವು, ಉತ್ಪಾದನಾ ಸಾಧನಗಳ ವಿಕಾಸವು ಉತ್ಪಾದನಾ ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ನಿರ್ಣಾಯಕವಾಗಿ ರೂಪಿಸುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಕಾಲದಿಂದ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಉತ್ಪಾದನಾ ಸಂಬಂಧಗಳಲ್ಲಿ ಆದ ಬದಲಾವಣೆಗಳೇ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ರೂಪಿಸುತ್ತಾ ಬಂದಿವೆ. ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ಉತ್ಪಾದನಾ ಶಕ್ತಿಗಳೇ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸುತ್ತವೆ ಎಂಬುದು ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಭೌತವಾದದ ನಿಲ್ವವು. ಎಂಗೆಲ್ಸ್‌ರ ಈ ಕೃತಿ ಭಾರತದ ಮಾರ್ಕೆಟ್‌ವಾದಿ ಚರಿತ್ರೆಕಾರರನ್ನು ಇನ್ನಿಲ್ಲದಂತೆ ಪ್ರಭಾವಿಸಿದೆ. ಧರ್ಮಾನಂದ ಕೋಸಂಬಿ, ಡಿ.ಡಿ. ಕೋಸಂಬಿ, ದೇವಿಪ್ರಸಾದ್ ಚಟ್ಟೋಪಾಧ್ಯಾಯ, ಶ್ರೀಪಾದ ಅಮೃತ ಧಾಂಗೆ, ಭಗವತ್ ಶರಣ ಉಪಾಧ್ಯಾಯ ಮತ್ತು ರೋಮೀಲಾ ಧಾಪರ್ ಮುಂತಾದ ಚರಿತ್ರೆಕಾರರನ್ನು ಎಂಗೆಲ್ಸ್‌ರ ಈ ಕೃತಿ ನಿರ್ಣಾಯಕವಾಗಿ ಪ್ರಭಾವಿಸಿದೆ.

ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಭೌತವಾದದ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಭಾರತದ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಕೋಸಂಬಿ, ದೇವಿಪ್ರಸಾದ್ ಚಟ್ಟೋಪಾಧ್ಯಾಯ, ಅಮೃತ್ ಧಾಂಗೆ ಮತ್ತು ರೋಮೀಲಾ ಧಾಪರ್ ನಿರೂಪಿಸುತ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಎಲ್ಲ ಚರಿತ್ರೆಕಾರರ ಬರಹಗಳು ಆಹಾರ ಸಂಗಹಣೆಯ ಹಂತದಿಂದ ಕ್ಯಾಫಿ ಹಂತದವರೆಗೆ ಸ್ತೀ ಪ್ರಥಾನತೆ ಮತ್ತು ಮಾತೃ ಅಧಿಕಾರವು ಮಾನವ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿತ್ತು ಎಂಬುದನ್ನು ಸ್ವಷ್ಟಪಡಿಸುತ್ತವೆ. ಎಂಗೆಲ್ಸ್ ತಮ್ಮ ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಬಾಹೋಭೇನ್ಸ್‌ರನ್ನು ಹೀಗೆ ಉಲ್ಲೇಖಿಸುತ್ತಾರೆ.

1. ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಮಾನವ ಕುಲವು ಲ್ಯೆಂಗಿಕ ಸ್ವಚಂದರೆಯ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಬಾಳುತ್ತಿದ್ದಿತು.
2. ಇಂತಹ ಲ್ಯೆಂಗಿಕ ಸ್ವಚಂದರೆ ಇದ್ದುದರಿಂದ ಯಾವುದೇ ಮನುಷಿನ ತಂದೆ ಯಾರೆಂದು ಖಿಂಡಿತವಾಗಿ ಹೇಳುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ವಂಶಾವಳಿಯನ್ನು ತಾಯಿಯ ಮೂಲಕವಷ್ಟೇ ಮಾತೃ ಅಧಿಕಾರದ ಪ್ರಕಾರ ಎಣಿಸಲಾಗುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಆದಿಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಾಚೀನ ಜನತೆಗಳ ಮಧ್ಯೆಯು ಇದೇ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇದ್ದಿತು.
3. ತತ್ತ್ವಲವಾಗಿ, ತಾಯಂದಿರಾಗಿ ಸ್ತೀಯರೇ ಯುವ ಪೀಠಿಗೆಯ ಖಿಂಡಿತವಾಗಿ ಹೇಳಬಹುದಾದಂತ ಜನ್ಮದಾತೃಗಳಾಗಿದ್ದರು. ಅವರನ್ನು ತುಂಬಾ ಗೌರವ ಆದರಗಳಿಂದ ನೋಡಲಾಗುತ್ತಿದ್ದಿತು.

4.ಹೆಂಗಸೊಬ್ಬಳು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಬಬ್ಬನೇ ಗಂಡಸಿಗೆ ಸೇರಿರುವ ಏಕಪತ್ರೀತ್ವ ಪದ್ಧತಿಗೆ ಪರಿವರ್ತನೆಯಾದದ್ದು, ಅನಾದಿ ಕಾಲದ ಧಾರ್ಮಿಕ ಕಟ್ಟಳೆಯ ಉಲ್ಲಂಘನೆ ಯಾಗಿದ್ದಿತು. (ಅಂದರೆ, ವಾಸ್ತವವಾಗಿ, ಅದೇ ಹೆಂಗಸಿನ ಮೇಲೆ ಇತರ ಗಂಡಸರು ಹೊಂದಿದ್ದ ಪ್ರಾಚೀನ ಪರಂಪರಾಗತ ಹಕ್ಕಿನ ಉಲ್ಲಂಘನೆಯಾಗಿದ್ದಿತು). ಈ ಉಲ್ಲಂಘನೆಗೆ ಪ್ರಾಯಿಕ್ತಿಕವಾಗಬೇಕಿದ್ದಿತು. ಅಥವಾ ಆ ಹೆಂಗಸನ್ನು ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಕಾಲದವರೆಗೆ ಸರ್ವರಿಗೂ ಒಪ್ಪಿಸಿ ಆ ಉಲ್ಲಂಘನೆಯನ್ನು ಸಹಿಸಿ ಹೊಳ್ಳಬೇಕಿದ್ದಿತು”⁶ ಎಂಗೆಲ್ಸ್ ತಮ್ಮ ಕೃತಿ ರಚನೆಗೆ ಬಾಹೋಫೆನ್ಸುರ ಕೃತಿಯಿಂದ ಕೆಲವು ಅಭಿಜಾತ ಆಕರಣನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ, ಮಾರ್ಗನ್ಸುರನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿದ್ದೇ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಾಚೀನ ಜಗತ್ತಿನ ಧಾರ್ಮಿಕ ವಲಯದಲ್ಲಾದ ಬದಲಾವಣೆಗಳಿಂದಾಗಿ ಮಾನವ ಸಮಾಜದ ವಿವಿಧ ಹಂತಗಳು ರೂಪಗೊಂಡವು ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಬಾಹೋಫೆನ್ಸುರ ನಿಲುವು ಅಪ್ಪಣಿ ಭೌತವಾದೀ ಚಿಂತಕ ಎಂಗೆಲ್ಸ್‌ಗೆ ಒಪ್ಪಿಗೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಎಂಗೆಲ್ಸ್ ‘ಆದಿಮ ಸಮಾಜಗಳು’ ಕೃತಿಯಲ್ಲಿನ ಮಾರ್ಗನ್ಸುರ ನಿಲುವುಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಕೃತಿ ರಚನೆಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿಬಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಉತ್ತಾದಕ ಶಕ್ತಿಗಳೇ ಸಮಾಜದ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ನಿರ್ಣಯಿಸುವುದು ಎಂಬ ಮಾರ್ಗನ್ಸುರ ಭೌತವಾದ ನಿಲುವು ಎಂಗೆಲ್ಸ್‌ರನ್ನು ಪ್ರಭಾವಿಸಿದಂತಿದೆ. ಮಾರ್ಗನ್ಸುರ ಈ ಮಹತ್ವದ ನಿಲುವನ್ನು ಎಂಗೆಲ್ಸ್ ಹೀಗೆ ಉಲ್ಲೇಖಿ ಸಿದ್ಧಾರೆ. “ಈ ನಿರ್ಣಯಲ್ಲಿ ಮಾನವನ ಕೌಶಲ್ಯದ ಮೇಲೆಯೇ, ಇಳಿಯ ಮೇಲೆ ಅವನ ಪಾರಮ್ಯದ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ನಿಸರ್ಗದ ಮೇಲೆ ಅವರ ಆಧಿಪತ್ಯದ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಅವಲಂಬಿಸಿದ್ದುದು. ಮಾನವರಷ್ಟೆ ತಮ್ಮ ಆಹಾರೋತ್ಸವದನೆಯ ಮೇಲೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಹತೋಟಿ ಪಡೆದುಕೊಂಡ ಜೀವಿಗಳು ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಜೀವನೋಪಾಯ ಸಾಧನಗಳ ಮೂಲಗಳನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸಿದ ಕಾಲಘಟ್ಟಗಳೇ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಮಾನವ ಪ್ರಗತಿಯ ಮಹೋನ್ನತ್ತ ಕಾಲಘಟ್ಟಗಳೇ ಆಗಿವೆ”¹. ಮಾರ್ಗನ್ಸುರ ಈ ಚಿಂತನೆಗಳ ಆಳದಲ್ಲಿ ಭೌತವಾದೀ ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಅಧ್ಯಯನ ವಿಧಾನದ ಬೇರುಗಳಿರುವುದು ಸ್ವಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಮತ್ತು ಎಂಗೆಲ್ಸ್ ತಮ್ಮ ಚರ್ಚೆಗೆ ಮಾರ್ಗನ್ಸುರನ್ನು ಮೂಲಾಧಾರವಾಗಿ ಈ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಉಲ್ಲೇಖಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಎಂಗೆಲ್ಸ್, ಮಾರ್ಗನ್ಸುರ ಚಿಂತನೆಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಮಾರ್ಪಡಿಸಿ ಮಾನವನ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ಮತ್ತು ಖಾಸಗಿ ಅಸ್ತಿ ರೂಪಗೊಂಡು ಆದಿಮ ಸಮಾಜವು ಇಲ್ಲವಾಗಿ ಉಳಿಗಮಾನ್ಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಅಸ್ಥಿತ್ವಕ್ಕೆ ಬಂದ ಬಗೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಆಹಾರ ಸಂಗ್ರಹಣೆಯಿಂದ ಕೃಷಿ ಹಂತದ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳವರೆಗೆ ಅದರಲ್ಲೂ ನೇಗಿಲ ಬಳಕೆಯಿಂದ ಅಧಿಕಗೊಂಡ ಕೃಷಿ ಉತ್ತಾದನೆ ಯವರೆಗೆ ಇದ್ದ ಸ್ತ್ರೀ ಪ್ರಧಾನ ಸಮಾಜವು ಹೇಗೆ ಪುರುಷ ಪ್ರಧಾನ ಸಮಾಜವಾಗಿ ರೂಪಾಂತರಗೊಂಡಿತು ಎಂದು ವಿವರಿಸುವಲ್ಲಿ ಎಂಗೆಲ್ಸ್ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ನೇಗಿಲ ಬಳಕೆಯಿಂದ ಗಣ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಆದ ಅಧಿಕ ಸಂಪತ್ತಿನ ಉತ್ತಾದನೆಯು ಉತ್ತಾದನಾ ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ನಿರ್ಣಾಯಕವಾಗಿ ಬದಲಿಸಿದ್ದನ್ನು ಎಂಗೆಲ್ಸ್ ಕುಟುಂಬ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಜಾರಿಗೆ ಬಂದ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸುತ್ತಾರೆ. “ಒಮ್ಮೆ ಇಂತಹ ಸಂಪತ್ತುಗಳು ಕುಟುಂಬಗಳ ಖಾಸಗಿ ಅಸ್ತಿಗಳಾಗಿ ಆಮದು ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿ ಅವು ಶೀಪ್ತವಾಗಿ ಬೆಳೆದುದು, ಯುಗ್ಗ ವಿವಾಹ ಹಾಗೂ ಮಾತ್ರ ಅಧಿಕಾರ ಗೋತ್ರದ ಮೇಲೆ ಆಧರಿತವಾಗಿದ್ದ ಸಮಾಜದ ಮೇಲೆ ಪ್ರಬುಲ ಪ್ರಹಾರ

ನೀಡಿತು. ಯುಗ್ಗ ವಿವಾಹವು ಕುಟುಂಬ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹೊಸ ಅಂಶವನ್ನು ಸೇರಿಸಿದ್ದಿತು. ಸಹಜ ತಾಯಿಯ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಅದು ಪ್ರಮಾಣಭೂತವಾದ ಸಹಜ ತಂದೆಯೊಬ್ಬನನ್ನು ಇರಿಸಿದ್ದಿತು. ಅವನು ಬಹುಶಃ ಇಂದಿನ ಅನೇಕ ‘ತಂದೆ’ಯರಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ನಿಖಿರವಾಗಿ ಪ್ರಮಾಣಭೂತ ನಾಗಿದ್ದನು. ಆಗ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿದ್ದ ಶ್ರಮ ವಿಭಜನೆಯ ಪ್ರಕಾರ, ಆಹಾರವನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದೂ, ಅದಕ್ಕೆ ಅವಶ್ಯವಾದ ಸಾಧನಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದೂ, ಆದ್ದರಿಂದಾಗಿ ಈ ಸಾಧನಗಳ ಮಾಲಿಕ್ವಾಪೂರ್ವ ಗಂಡಿಸಿನ ಪಾಲಿಗೆ ಬಂದಿತು”.² ಅಂದರೆ ಉತ್ಪಾದನಾ ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸುವ ದ್ಯುಮೆಯ ಸಾಧನಗಳು ಪುರುಷನ ವಶಕ್ಕೆ ವರ್ಗಾಂತರಿಸಲ್ಪಡುವು. ಮಿಗುತಾಯವು ಖಾಸಗೀ ಆಸ್ತಿಯಾಗಿ ಮಾಲಿಕ ಮತ್ತು ಗುಲಾಮ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಜೊತೆಗೆ ಆಸ್ತಿಯ ವ್ಯಕ್ತಿಗತ ಮುಂದುವರಿಕೆಗಾಗಿ ಕುಟುಂಬಗಳು ಆಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಬಂದವು. ಈ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಸಂಪತ್ತಿನ ಒಡೆಯನಾದ ಪುರುಷ ತನ್ನ ಒಡೆತನದ ಆಸ್ತಿಯ ತನ್ನ ಸಂತಾನಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಮೀರಲಾಗಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದಲೇ ಸ್ತೋಯನ್ನು ಏಕಪತಿತ್ವ ಎಂಬ ಸಾಮಾಜಿಕ ನಿಯಮಕ್ಕೆ ಒಳಪಡಿಸಿದನು. ಇದನ್ನು ಡಿ.ಎಂ.ಎಸಿ.ಎಸಿ.ಎಸಿ. ಹೀಗೆ ವಿವರಿಸುತ್ತಾರೆ. “ಗಳ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಶಿಲೆಯ ಸಾಧನ ಸಲಕರಣೆಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಮತ್ತಾವ ಉತ್ಪಾದನಾ ಸಾಧನಗಳೂ ಇಲ್ಲ. ಆಹಾರ ಎಂದರೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಪ್ರಕೃತಿ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿದ್ದು. ಅದನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಾ ಸಂಚರಿಸುವುದೇ ಇವರ ಬದುಕು. ಸ್ಥಿರ ನಿವಾಸ ಸ್ಥಾನಗಳಾಗಲಿ, ಮನೆ ಎಂಬುದಾಗಲಿ ಇಲ್ಲ. ಈ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರತ್ವಕ್ಕಿಲ್ಲದೆ ಹಿತ್ಯತ್ವ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಯಾವ ಮಹತ್ವವೂ ಇಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಮಾತ್ರಸ್ವಾಮ್ಯ ಎಂದು ಕರೆಯುವುದಕ್ಕಿಂತ, ಮಾತ್ರ ಪ್ರಧಾನ ಅಥವಾ ಮಾತ್ರ ಪರಂಪರೆ ಎಂದು ಕರೆದರೆ ಹೆಚ್ಚು ಸೂಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ತಾಯಿಯ ಮುಖೇನ ಗುರುತಿಸಲಾಗುತ್ತದೆಯೇ ಹೊರತು ತಂದೆಯ ಮುಖೇನ ಅಲ್ಲ. ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಹೆರುವ ತಾಯಿಯಂತೆಯೇ ಪ್ರಕೃತಿಯೂ ಫಲವಂತಳಾಗಿದ್ದಾಳೆಂದೇ ಪ್ರಕೃತಿಯನ್ನು ದೇವತೆ ಎಂದು ಗುರುತಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಶಿಲಾಯುಗದ ಎಲ್ಲ ದೇವತೆಗಳೂ ಸ್ತೋಯರೇ. ಪಶುಪಾಲನೆ ಆರಂಭ ಗೊಂಡು, ಪುರುಷರ ಕ್ರಿಗೆ ಪಶುಸಂಪತ್ತು ಸೇರಿ ಹೋಗಿ ಹಿತ್ಯಸ್ವಾಮ್ಯ ಸಮಾಜ ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡ ನಂತರ ದಲ್ಲಿಷ್ಟೇ ಪುರುಷ ದೇವತೆಗಳು ಬಂದದ್ದು. ಅಲ್ಲದೆ, ಆವರೆಗಿನ ಹಳೆಯ ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಈ ಹೊಸ ದೇವತೆಗಳ ಹೆಂಡಿರನ್ನಾಗಿ ಕೂಡ ಮಾಡಿಬಿಡಲಾಯಿತು”³

ಕೋಸಂಬಿಯವರೂ ಸಹ ಉತ್ಪಾದನಾ ಸಾಧನಗಳು ಯಾವಾಗ ಪುರುಷನ ಕ್ರಿಗೆ ಹಸ್ತಾಂತರ ವಾದವೇ ಆಗಲೇ ಮಹಿಳೆ ತಾನು ಹೊಂದಿದ್ದ ಪ್ರಧಾನಸ್ತಿಯನ್ನು ಕೆಂದು ಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಯಿತು ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಎಂಗೆಲ್ಸರ ಪ್ರಕಾರ ಕುಟುಂಬದ ಸಂಪತ್ತು ಹೆಚ್ಚಿದಂತೆ ಅದು ಒಂದು ಕಡೆ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಹೆಂಡತಿಗಿಂತ ಗಂಡನಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಮುಖ್ಯವಾದ ಸ್ಥಾನಮಾನವನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಟ್ಟಿತು. ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆ ತನ್ನ ಆಸ್ತಿಗೆ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರದ ಪಾರಂಪರಿಕ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಕಿತ್ತೊಗೆದು ಅದನ್ನು ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ಮಕ್ಕಳ ಪರವಾಗುವಂತೆ ಒದಗಿಸಲು ತನ್ನ ಈ ದೃಢಗೊಂಡ ಸ್ಥಾನಮಾನವನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಅವನಿಗೆ ಉತ್ತೇಜನ ನೀಡಿತು. ಆದರೆ ವಂಶಾವಳಿಯನ್ನು ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಮಾತ್ರ ಅಧಿಕಾರದ ಪ್ರಕಾರ ಗುರುತಿಸ ಲಾಗುತ್ತಿದ್ದೇ ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಇದು ಅಸಾಧ್ಯವಾಗಿದ್ದಿತು. ಆದ್ದರಿಂದ ಆ ಮಾತ್ರ ಅಧಿಕಾರ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಕಿತ್ತೊಗೆಯ ಬೇಕಿದ್ದಿತು ಕೋಸಂಬಿಯವರು ಉತ್ಪಾದನಾ ಸಂಬಂಧಗಳಲ್ಲಿ ಆದ ಗುರುತರ ಬದಲಾವಣೆಗಳು ಹೇಗೆ ಮನುಷ್ಯನ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಜಗತ್ತನ್ನು ರೂಪಾಂತರಿಸಿತು ಎಂಬುದನ್ನು ವಿವರಿಸಿದರೆ, ಎಂಗೆಲ್ಸ ಬದಲಾದ ಆಧಿಕ

ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು ಸಮುದಾಯದ ಅಧಿಕಾರದ ಗುರತ್ವವನ್ನೇ ಬದಲಿಸಿದ್ದನ್ನು ವಿಶೇಷಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ಬಗೆಯ ವಿಶೇಷಣೆಯನ್ನು ದೇವಿಪ್ರಸಾದ್ ಈ ಕೆಳಗಿನಂತೆ ಕಾಲಾನುಕ್ರಮಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ್ದಾರೆ. “ಮನುಷ್ಯ ಬೇಡಿಯಾಡುವುದನ್ನು ಕಲೀಯುವವರೆಗೆ, ಗುಂಬಿನಲ್ಲಿ ಸ್ತ್ರೀಯರು, ತಾಯಂದಿರು. ಮುಖ್ಯರಾಗಿದ್ದರು. ಈಟಿ, ಭರ್ಚಿಗಳ ಆವಿಷ್ಕಾರದ ನಂತರ, ಅಂದರೆ ಈಟಿಯಿಂದ ಶಿಕಾರಿ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಕಲಿತ ಮೇಲೆ ಪುರುಷರು ಗುಂಪಿನ ಮುಖ್ಯರಾಗಿದ್ದರು. ಕೃಷಿಕಾರ್ಯದ ನಂತರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನೇಗಿಲು ಎತ್ತುಗಳನ್ನು ಬಳಸಿ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಹೊಲಗಳ ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಪುರುಷರು ಮತ್ತೆ ಮುಖ್ಯರಾಗಿದ್ದರು”.⁴ ದೇವಿಪ್ರಸಾದರು ಉತ್ಪಾದನಾ ಸಾಧನಗಳು ಸಾಮಾಜಿಕ ಗ್ರಂಥಿಯನ್ನು ನಿರ್ದರ್ಶಿಸುತ್ತವೆ ಎಂಬುದರ ಕಡೆಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಒತ್ತು ನೀಡುತ್ತಾರೆ. “ಕೃಷಿ ಕಾರ್ಯ ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಪುರುಷರ ಕೈಗೆ ಬಂದಿರಲಿಲ್ಲವೋ ಸ್ತ್ರೀಯರ ಕೈಯಲ್ಲೇ ಇದ್ದಿಕೊ, ಅಲ್ಲಿಯ ವರೆಗೆ ಸಮಾಜದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಹೇಗೆದ್ದಿತು? ಅಲ್ಲಿ ಸ್ತ್ರೀಯರೇ ಪ್ರಥಾನರು, ಮುಖ್ಯರು. ಹೀಗಾಗಿ ಆ ಕಾಲದ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ‘ಮಾತೃಪ್ರಥಾನ ಸಮಾಜ’ ಎಂದು ಹೇಬಾಗಿ. ಇದನ್ನು ನಾರೀ ಪ್ರಥಾನ ಸಮಾಜ ಎಂದು ಕರೆಯಬಹುದು”⁵. ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ದೇವಿಪ್ರಸಾದ್ ಚರ್ಚೋಪಾಧ್ಯಾಯ. ಕೃಷಿ ಉತ್ಪಾದನೆಯ ಮುಖ್ಯ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಲಘು ಕೃಷಿಯ ಸ್ತ್ರೀಯ ಕೈಯಿಂದ ಪುರುಷನ ಕೈಗೆ ವರ್ಗವಾಗಿ, ಕಬ್ಜಿಣದ ಮತ್ತು ನೇಗಿಲ ಬಳಕೆಯಿಂದ ಅಧಿಕ ಉತ್ಪಾದನೆಯಾಗಿ ಮಿಸುತಾಯವು ವ್ಯಕ್ತಿಯೊಬ್ಬನ ಕೈಗೆ ಸೇರಿದ ಮೇಲೆ ಆದಿಮ ಗಳ ಸಮಾಜವು ವರ್ಗ ಸಮಾಜವಾಗಿ ರೂಪುಗೊಂಡಿತು. ಅಲ್ಲಿ ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಲಿಂಗಭೇದಗಳು ಉಧ್ಘಟಿಸಿ ಮಹಿಳೆಯು ಅಧೀನ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ತಳ್ಳುಪಟ್ಟಿಕ್ಕು. ಇದನ್ನು ಎಂಗೆಲ್ಲೇ ಹೀಗೆ ವಿವರಿಸುತ್ತಾರೆ ‘ಮಾತೃ ಅಧಿಕಾರದ ಪತನವು ಸ್ತ್ರೀ ಕುಲದ ವಿಶೇಷತ್ವಿಕಾಸಿಕ ಪರಾಭವಾಗಿದ್ದಿತು. ಪುರುಷನು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಆಡಳಿತ ಸೂತ್ರಗಳನ್ನು ತನ್ನ ಕೈಗೇ ತೆಗೆದುಕೊಂಡನು. ಮಹಿಳೆಯನ್ನು ಕೆಳದರ್ಚೆಗೆ ಇಳಿಸಲಾಯಿತು. ದಾಸಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲಾಯಿತು. ಮಾನವನ ವಿಷಯಾಭಿಲಾಷೆಗೆ ಗುಲಾಮಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲಾಯಿತು. ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಹೆರುವ ಸಾಧನವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲಾಯಿತು”⁶. ಅಂದರೆ ಕೃಷಿ ಪ್ರಥಾನ ಉತ್ಪಾದನಾ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯೇ ಅಂತಿಮವಾಗಿ ವರ್ಗಭೇದ ಮತ್ತು ಲಿಂಗಭೇದಗಳನ್ನು ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ಹಾಕಿತು ಮತ್ತು ಮಹಿಳೆಯು ಅಂತಿಮವಾಗಿ ತನ್ನ ಸಾಮಾಜಿಕಾಧಿಕ ಅಧಿಕಾರಗಳನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡಜ್ಞ ಎಂಬುದು ಮೇಲಿನ ಚರ್ಚೆಯಿಂದ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಮಾರ್ಗನ್, ಎಂಗೆಲ್ಲ್, ಕೋಸಂಬಿ, ಅಮೃತ ಡಾಂಗೆ ಮತ್ತು ದೇವಿಪ್ರಸಾದರ ಮಾತೃಪ್ರಥಾನ ಸಮಾಜದ ಕುರಿತ ನಿಲುವುಗಳು ಬಹು ಚರ್ಚೆತ ನಿಲುವುಗಳಾಗಿವೆ. ಮತ್ತು ಈ ಚಿಂತನೆಗಳನ್ನು ಆಧರಿಸಿ ಮಾತೃ ಪ್ರಥಾನತೆಯ ಕುರಿತು ಅನೇಕ ಚರ್ಚೆಗಳು ಏರ್ಪಟಿವೆ. ಕನ್ನಡದ ಮಾಕ್ರ್ಸಿವಾದಿ ಮಹಿಳಾ ಚಿಂತಕರು ಈ ಚರ್ಚೆಯನ್ನು ಮೇಲಿನ ವಿದ್ಧಾಂಸರ ಚರ್ಚೆಯ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿಯೇ ವಿಸ್ತರಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಜೊತೆಗೆ ಉಪಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳ ಕುರಿತ ಜನಪದ ವರ್ಗಗಳ, ಕೆಳಚಾಟಿಗಳ ಮತ್ತು ಬುಡಕಟ್ಟಿ ಸಮಾಜಗಳನ್ನು ಅಧ್ಯಯನಿಸುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮಾತೃ ಪ್ರಥಾನತೆಯ ಕುರಿತು ಚರ್ಚೆ ಇರದಿದ್ದಲ್ಲಿ ಅದು ಅಧ್ಯಯನವೇ ಅಲ್ಲ ಎನ್ನುವಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಮಾತೃಪ್ರಥಾನತೆಯ ಕುರಿತು ಚರ್ಚೆ ನಡೆದಿದೆ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಈ ಮಹತ್ವದ ಚಿಂತಕರ ಚರ್ಚೆಗಳನ್ನು ಹೀಗೆ ಸಂಗ್ರಹಿಸಬಹುದು.

1. ಆಹಾರ ಸಂಗಹಕೆ ಹಂತದಿಂದ ಲಘು ಕೃಷಿಯ ಹಂತದವರೆಗೆ ಮಾನವ ಸಮಾಜ ಗಳ ಸಮಾಜವಾಗಿತ್ತು. ವರ್ಗಭೇದ ಮತ್ತು ಲಿಂಗಭೇದಗಳಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದು ಮಾತೃಪ್ರಧಾನ ಸಮಾಜ ವಾಗಿತ್ತು.
2. ಈ ಬಗಿಯ ತಾರತಮ್ಯಗಳಲ್ಲದ ಸಮಾಜವು ಆದಿಮ ಗಳ ಸಮಾಜವಾಗಿತ್ತು. ಕಾರಣ ಉತ್ಪಾದನಾ ವಿಧಾನವು ಸೀಮಿತವಾಗಿತ್ತು. ಉತ್ಪಾದನೆಯೂ ಗಣನೀಯವಾಗಿ ಕಡಿಮೆ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿತ್ತು. ಮಿಗುತಾಯಿವರದ ಕಾರಣ ಮಾಲಿಕ ಮತ್ತು ಶರೀಕ ಎಂಬ ವರಗಗಳಿರಲಿಲ್ಲ.
3. ಈ ಆದಿಮ ಗಳ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಸ್ತೋ ಮುಖ್ಯಭಾಗಿದ್ದಳು ಮತ್ತು ಅವಳೇ ಗಣದ ಕೇಂದ್ರ ವಾಗಿದ್ದಳು. ಗಣದ ಪ್ರತಿ ಸದಸ್ಯನ ಏಕೈಕ ಜ್ಯೋತಿಕ ಚಹರೆಯೆಂದರೆ ಅದು ತನ್ನ ತಾಯಿ ಮಾತ್ರ. ಈ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಆದಿಮ ಗಳ ಸಮಾಜವು ಮಾತೃಪ್ರಧಾನ ಸಮಾಜವಾಗಿತ್ತು.
4. ಕೃಷಿ ಹಂತದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ, ಉತ್ಪಾದನಾ ವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಆದ ಬದಲಾವಣೆಗಳು ಗಣದ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ನಿರ್ಣಾಯಕವಾಗಿ ರೂಪಾಂತರಿಸಿದವು. ಕೆಜ್ಜಿಂ ಮತ್ತು ನೇಗಿಲ ಬಳಕೆಯಿಂದ ಉತ್ಪಾದನಾ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯು ಪುರುಷನ ಕ್ಯೊವರ್‌ವಾಯಿತು. ಗಣದ ಸಂಪತ್ತು ಬಲಶಾಲಿ ಯೋಬ್ಬನ ಕ್ಯೊವರ್‌ವಾಗಿ ಗಣದಲ್ಲಿನ ದುಡಿವ ಸದಸ್ಯರು ಈ ಬಲಶಾಲಿಯ ಆಳುಗಳಾದರು. ಮಹಿಳೆಯು ಈ ಯಜಮಾನನ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಕಾಪಾಡಲೆಂದು ಹಟ್ಟಿವ ಮಗುವಿಗೆ ತಾಯಿ ಯಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಸೀಮಿತವಾದಳು. ಮತ್ತು ಮಹಿಳೆಯು ಪುರುಷ ಪ್ರಧಾನ ಸಾಮಾಜಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಅಧೀನ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ತಳ್ಳುವಟಳು.
5. ಮಾತೃಪ್ರಧಾನತೆಯು ಇಂದಿಗೂ ಪಾರಂಪರಿಕ ಕೃಷಿಕ ಮತ್ತು ಬುಡಕಟ್ಟಿ ಸಮಾಜಗಳಲ್ಲಿದೆ. ಅದು ಸಂಕೇತದ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿದ್ದು, ಈ ಸಮುದಾಯಗಳ ಆಚರಣೆಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ.

ಮೇಲಿನ ಈ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಈ ಭಾಗದ ಬರಹದಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಲಾಗಿದೆ. ಮಾರ್ಕೆಟ್‌ವಾದಿಗಳ ಭೌತವಾದೀ ಚರಿತ್ರೆ ರಚನಾ ಕ್ರಮವು ಈಗಿರುವ ಚರಿತ್ರೆ ರಚನಾಕ್ರಮಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಶೇಷವಿವಾದದ್ದು. ಏಕೆಂದರೆ ಇತಿಹಾಸ ಪೂರ್ವ ಮಾನವ ಸಮಾಜದ ಹಂತಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸಲು ಬೇಕಾದ ಆಕರ್ಗಳು ಲಭ್ಯವಿಲ್ಲ. ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಚರಿತ್ರೆ ರಚನಾ ವಿಧಾನಕ್ಕೆ ಪುರಾತತ್ವ ಆಕರ್ಗಳು ಪೂರಕ ವಾಗಿದ್ದರೂ ಸಹ, ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಆಕರ್ಗಳು ಮಾನವನ ಇತಿಹಾಸ ಪೂರ್ವ ಸಾಮಾಜಿಕ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಡಲು ಅಪ್ಪು ಶಕ್ತವಾಗಿಲ್ಲ. ಈ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ಗತಿಶಾಕ್ಷಿಕ ವಿಧಾನದ ಮೂಲಕ ಮಾನವನ ಆದಿಮ ಸಾಮಾಜಿಕ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಡಲು ಮೇಲೆ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲಾಗಿರುವ ವಿದ್ಘಾಂಸರು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಮೊದಲಿಗೆ ಸ್ತೋ ಪ್ರಧಾನ, ನಾರಿ ಪ್ರಧಾನ ಮತ್ತು ಮಾತೃ ಪ್ರಧಾನತೆಯು ಆದಿಮ ಗಳ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಇತ್ತೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ಎಂಗೆಲ್ಸ್ ಮುಂತಾದ ಎಡವಾದಿ ಅಧ್ಯಯನ ಕಾರರು ಆಹಾರ ಸಂಗ್ರಹಣೆಯಿಂದ ಕೃಷಿ ಹಂತದವರೆಗೆ ಗಳ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಆಹಾರ ಉತ್ಪಾದನೆಯು ಸೀಮಿತವಾಗಿತ್ತು. ಕಾರಣ ಉತ್ಪಾದನಾ ಸಾಧನಗಳು ಸುಧಾರಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಈ ಬರಟು ಉತ್ಪಾದನಾ ಸಾಧನಗಳಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಉತ್ಪಾದಿಸುವಂತಿರಲಿಲ್ಲ. ಈ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಉತ್ಪಾದಿತ ಫಲಿತವು ಗಳ ಸಮಾಜದ ಎಲ್ಲ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಸಮನಾಗಿ ಹಂಚಲ್ಪಡುತ್ತಿತ್ತು. ಹೀಗಾಗಿ ಒಟ್ಟಾರೆಯು ಉತ್ಪಾದಿತ ಫಲಿತವು ಸಮನಾಗಿ ವಿಶರಣೆಯಾಗುತ್ತಿದ್ದರಿಂದ ಗಣದ

ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಂಬಂಧಗಳಲ್ಲಿ ವರ್ಗಭೇದಗಳು ಮತ್ತು ಲಿಂಗಭೇದ ಗಳಿರಲಿಲ್ಲ. ಸ್ತ್ರೀಯು ಮನುವಿಗೆ ಜನ್ಮಕೊಡುವ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ಗಣದ ಸದಸ್ಯರು ತಾಯಿಯನ್ನು ಪ್ರಧಾನ ಜ್ಯೇಷ್ಠಿಕ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಇದು ಮಾತೃಪ್ರಧಾನ ಸಮಾಜವಾಗಿತ್ತು ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ‘ಪ್ರಧಾನತೆ’ ಎಂಬುದು ಅಧೀನ ಫೀಡಿಟಿಯಿಂದ ನಾಯಬಧಿಗೊಳಿಸಲಿಪ್ಪಡುತ್ತದೆ. ಪ್ರಧಾನತೆಯ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಅಧೀನಗೊಂಡ ಸ್ಥಿತಿ ಹೊಂದಿರ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಗಣ ಹಂತದ ವರ್ಗರಹಿತ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಪ್ರಧಾನ ಮತ್ತು ಅಧೀನ ಸ್ಥಿತಿಗಳಿಲ್ಲದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸ್ತ್ರೀಗೆ ‘ಪ್ರಧಾನತೆ’ ಇರಲು ಅಥವಾ ‘ಮಾತೃ ಅಧಿಕಾರವಿರಲು’ ಸಾಧ್ಯವಿತ್ತೇ? ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ಮುಂಚೊಣಿಗೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಮಾತೃವಿಗೆ ಅಧಿಕಾರ ಇತ್ತು ಎನ್ನುವುದಾದರೆ ಅದು ಯಾವ ಬಗೆಯ ಅಧಿಕಾರವಾಗಿತ್ತು. ಆ ಅಧಿಕಾರದ ಸ್ವರೂಪವೇನು? ಈ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಮುಖ್ಯವಾದಾಗ ಜಚ್ಚೆ ಇಡಿಯಾಗಿ ಬೇರೆಯೇ ಆಗುತ್ತದೆ. ಗಣ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಗಣದ ಪ್ರತಿ ಸದಸ್ಯರು ವರ್ಗ ಮತ್ತು ಲಿಂಗಭೇದಗಳಿಲ್ಲದೆ ಸಮಾನರು. ಆದರೆ ಡಿ.ಡಿ. ಕೋಸಂಬಿಯವರ ಪ್ರಕಾರ ಉತ್ಪಾದಿಸುವ ‘ಭೂಮಿ’ ಮತ್ತು ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಜೀವಕೊಡುವ ‘ಹೆಣ್ಣು’ಗಳಿಗೆ ಗಣದಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ ಪರಿಗಣನೆಗಳಿದ್ದವು. ಈ ಎರಡು ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಗಣಹಂತದ ಮನುಷ್ಯ ಅಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಆರಾಧಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಎಂಬುದನ್ನು ಚರ್ಚೋಪಾಧಾರ್ಯ, ಕೋಸಂಬಿ, ಅಮೃತ ಧಾಂಗೆ ಮತ್ತು ಕನ್ನಡದ ಬಹುಪಾಲು ಸ್ತ್ರೀವಾದಿ ಜಿಂತಕರು ಅನುಮೋದಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಈ ವಿಶೇಷ ಪರಿಗಣನೆ ಮತ್ತು ಆರಾಧನೆಗಳು ಮಹಿಳೆಗೆ ಸಾಮಾಜಿಕ ಅಧಿಕಾರಗಳನ್ನು ಹೊಳೆಯಿರುವ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳಿವೆಯೇ? ಇರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಗಣಹಂತದಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರಸ್ಥ ಶಕ್ತಿ ಕೇಂದ್ರವೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಗಣ ಹಂತದ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಗಣದ ಎಲ್ಲ ಸದಸ್ಯರು ಸಮಾನರೇ ಹೊರತು ಅಲ್ಲಿ ಪ್ರಧಾನ ಸ್ಥಿತಿ ಮತ್ತು ಅಧೀನ ಸ್ಥಿತಿಗಳಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಮಾತೆಯರನ್ನು ಆರಾಧಿಸುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ, ಮಾತೆಯರಿಗೆ ಸಾಮಾಜಿಕ ಮತ್ತು ರಾಜಕೀಯಾರ್ಥಿಕ ಅಧಿಕಾರಗಳಿರುತ್ತವೆ ಎಂದು ಭಾವಿಸುವುದು ತಪ್ಪಾಗುತ್ತದೆ. ಹೆಣ್ಣನ್ನು ಆರಾಧಿಸುವ ಸಮಾಜಗಳು ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ಅಧಿಕಾರ ಸಾಫ್ತನಮಾನಗಳನ್ನು ನೀಡಿವೆ ಎಂಬ ಪುರಾವೆಗಳು ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಲಭ್ಯವಾಗುವ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳಿಲ್ಲ. ಭಾಯಾದಾತರ್ ಅದನ್ನು ಹೀಗೆ ವಿವರಿಸುತ್ತಾರೆ. “ಮತಾನುಸಾರ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಈ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯು ಬಹಳಷ್ಟು ಸಮಾನತೆಯ ಧೋರಣೆಯಾಗಿತ್ತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರ ಕೇಂದ್ರವು ಇನ್ನೂ ಬಂದಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಧಿಕಾರ ಲಾಲಸೆಯೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಸ್ತ್ರೀಯರ ಅಧಿಕಾರವೂ ಪುರುಷರ ಮೇಲೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ವಂಶಾವಳಿಯ ಮಾತ್ರ ತಾಯಿಯಿಂದ ಆರಂಭವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಪಂಗಡದ ಸಭಾ ಸದಸ್ಯತ್ವವೂ ತಾಯಿಯಿಂದ ನಿರ್ಣಯಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಿತ್ತು. ಇನ್ನೊಂದು ಸಂಗತಿ ಎಂದರೆ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಒಂದಡೆ ಇದ್ದರು. ಪುರುಷರು ಬೇಟೆಯ ನೆಪದಲ್ಲಿ ಹೊರಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಸಮಯ ಇರುತ್ತಿದ್ದರಾದ್ದರಿಂದ ಪಂಗಡದ ವ್ಯಾಪಕತೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ತ್ರೀಯರ ಪಾಲು ಹೆಚ್ಚಾಗಿತ್ತು. ಹೀಗಿದ್ದರಿಂದಲೇ ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗೆ ಮಾನ್ಯತೆ ಇತ್ತು”.⁷ ದಾತರ್ ಅವರ ಪ್ರಕಾರ ವರ್ಗ ನಿಷೇಖವಲ್ಲದ ಆದಿಮ ಸಮಾಜಗಳಲ್ಲಿ ತರತಮ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅದು ಸಮಾನತಾ ಸಮಾಜ ವಾಗಿತ್ತು ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ.

ಇನ್ನು ‘ಮಾತೃಪ್ರಧಾನತೆ’ ಜಿಂತನೆಯ ಒಳಗೇ ಇರುವ ವ್ಯೇರುಧ್ಯಗಳನ್ನು ನಾವು ಗಮನಿಸಬಹುದು. ಗಣ ಹಂತದ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಸಹ ಸ್ತ್ರೀಗೆ ಇದ್ದ ‘ಮಾನ್ಯತೆ’ಯ ನೆಲೆ ಆರಾಧನೆ ಮತ್ತು ವಿಶೇಷ ಪರಿಗಣನೆಯ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿತ್ತು. ಆದರೆ ಈ ನಿಲ್ದಾಷ ಏಕ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿರಲಿಲ್ಲ. ಡಿ.ಡಿ. ಕೋಸಂಬಿ ಯವರೇ

ಹೇಳುವಂತೆ, “ಶಿಲಾಯುಗದ ಎಲ್ಲ ದೇವತೆಗಳೂ ಸ್ತೀಯರೇ. ಪಶುಪಾಲನೆ ಆರಂಭಗೊಂಡು, ಪುರುಷರ ಕೈಗೆ ಸಂಪತ್ತು ಸೇರಿ ಹೋಗಿ ಹಿತ್ಯಸ್ವಾಮ್ಯ ಸಮಾಜ ಹಟ್ಟಿಕೊಂಡ ನಂತರದಲ್ಲಷ್ಟೇ ಪುರುಷ ದೇವತೆಗಳು ಬಂದದ್ದು ಅಲ್ಲದೆ, ಅದುವರೆಗಿನ ಹಳೆಯ ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಈ ಹೋಸ ದೇವತೆಗಳ ಹೆಂಡಿರನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಬಿಡಲಾಯಿತು”.

ಹೀಗಾಗಿ ಪಶುಪಾಲನೆಯ ಹಂತದಲ್ಲಿಯೇ ಸ್ತೀಯ ಅಧಿನತೆಯು ಸಾಮಾಜಿಕ ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ರೂಪಗೊಳ್ಳಲುತ್ತೊಡಗುತ್ತದೆ. ಸ್ತೀಯ ಸಂತಾನಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಾಮಧ್ಯದಕ್ಕೆ ಪುರುಷನೂ ಕಾರಣ ಎಂಬುದು ಸಾಬಿತಾದಾಗ ಸ್ತೀಗೆ ಇದ್ದ ಸಾಮಾಜಿಕ ‘ಮಾನ್ಯತೆಯು’ ಪುರುಷನಿಗೂ ಹಂಚಲ್ಪಡುತ್ತದೆ. ಮಗುವನ್ನು ಹೇರುವ ಸುಧೀರ್ಘ ಅವಧಿಯು ಪುರುಷ ಸ್ತೀಯನ್ನು ‘ರಕ್ಷಿಸುವ, ಕಾಪಾಡುವ, ಹೋಷಕನಾಗಿ’ ಪ್ರಧಾನ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬಂದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಇನ್ನು ಕುಟುಂಬ ಮತ್ತು ವರ್ಗಾಧಾರಿತ ಉಳಿಗಮಾನ್ಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಪ್ರಧಾನ ಮತ್ತು ಅಧಿನ ನೆಲೆಗಳು ಸ್ವಷ್ಟಗೊಂಡವು. ಉತ್ತಾದನಾ ಸಾಧನಗಳು ಪುರುಷನ ಕೈವಶವಾದ ಮೇಲೆ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಂಬಂಧಗಳು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ನಿಯಮಗಳ ಮೂಲಕ ನಿಯಂತ್ರಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಿದ್ದವು. ವರ್ಗನಿಷ್ಟವಿ ಸಮಾಜವು ಪ್ರಧಾನ ಮತ್ತು ಅಧಿನ ಸ್ಥಿತಿಗಳನ್ನು ಸಾಮಾಜಿಕ ನಿಯಮಗಳ ಮೂಲಕ ನ್ಯಾಯಬದ್ಧಗೊಳಿಸಿತು. ವರ್ಗಬೇಧ ಮತ್ತು ಲಿಂಗಬೇಧಗಳು ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಮೈದಾಳಿದವು. ಸ್ತೀಯು ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಪುರುಷನಿಷ್ಟೆವಿಗೆ ಹೋರತಾದ ಯಾವುದೇ ಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದರೂ ಅದು ಅಪರಾಧವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಈ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಸ್ತೀಗೆ ರಕ್ತಸಂಬಂಧ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಂಬಂಧಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ನಿಯಮಗಳು ಜಾರಿಯಾದವು. ಏಕಪರಿಷ್ಟೆ ಮತ್ತು ಪಾತಿಪ್ರತ್ಯೇಕಿಂಬ ನಿಯಮಗಳು ಮಹಿಳೆಯ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸ್ವೇತಿಕೆಯನ್ನು ಅಳೆಯುವ ಪ್ರಧಾನ ಮಾನದಂಡಗಳಾದವು.

ಮಂದೆ ಒಂದು ವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿ ಸ್ತೀಗೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಗಳೇ ಇಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸ್ಥಿತಿ ರೂಪಗೊಂಡಿತು. ‘ನಾ ಸ್ತೀ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಮಹಿತಿ’ ಎಂಬ ಕಾನೂನುಗಳು ಮಹಿಳೆಗೆ ಇರುವ ಮಾನವ ಸಹಜ ಸ್ವಜ್ಞಂದತೆಯನ್ನೇ ನಾಶಮಾಡಿದವು. ಆ ನಂತರದ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಂಬಂಧಗಳು ವರ್ಗಬೇಧ ಮತ್ತು ಲಿಂಗಬೇಧಗಳ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿಯೇ ರೂಪಗೊಂಡವು. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಮಾತೃಪ್ರಧಾನತೆ, ಸ್ತೀ ಪ್ರಧಾನತೆ ಎಂಬ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಗಳಿಗೆ ಆದಿಮ ಗಣ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಪುರಾವೆಗಳು ಲಭ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮಾತೃಪ್ರಧಾನತೆ ಎಂಬ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಶೈಲಜಾ ಹಿರೇಮರ ಹೀಗೆ ಮುಂದುವರೆಸುತ್ತಾರೆ. “ಹೆಣ್ಣಿನು ಮನುಷ್ಯಳನ್ನಾಗಿ ಗ್ರಹಿಸದೆ ‘ಮಾತೆ’ಯಾಗಿ ಅಂದರೆ ಪ್ರಜೋತ್ಸಾಹಕ ಸರಕನಾಗಿ ಮಾತೃಪ್ರಧಾನ ಗುರುತಿಸುತ್ತದೆ. ‘ಮಾತೆ’ ಯಾಗಿ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸ್ಥಾನಮಾನ ಪಡಯುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯೇ ಹಿತ್ಯಪ್ರಧಾನತೆಯ ಪ್ರಾಬಲ್ಯವನ್ನು ಧ್ವನಿಸುತ್ತದೆ. ‘ಮಾತೃ’ ಎನ್ನುವುದು ಹೆಣ್ಣಿನ ಮಾತೃತ್ವವನ್ನು ಮಾತೃ ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತದೆ” ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಹೆಣ್ಣಿನ್ನು ಒಂದು ವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿ ಅಥವಾ ಮಾನವ ಜೀವಿಯಾಗಿ ನೋಡಿದೆ ಸಂತಾನಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಾಮಧ್ಯದ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಆರಾಧಿಸುವ ಸಾಮಾಜಿಕ ನಡವಳಿಕೆಯು ಪುರುಷನಿಷ್ಟವಿವಾದದ್ದು ಎಂಬುದು ಶೈಲಜಾ ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಾದಂತಿದೆ. ಇದರ ಮುಂದುವರಿಕೆಯಾಗಿ ಶೈಲಜಾ ಅವರು “ಮಾತೃಪ್ರಧಾನ ಸಿದ್ಧಾಂತವು ತಾಯಂದಿರ ಪರಾಧಿನತೆಯನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸುತ್ತದೆ. ಪುರುಷ ಪ್ರಧಾನ ಸಮಾಜದ ಈ ಬಗೆಯ ಮಾತೃಪ್ರಧಾನ ನಿರ್ವಚನವನ್ನೇ ಮುಖ್ಯವಾಗಿನಿಯನ್ನಾಗಿಸಿಕೊಂಡ ಮಾತೃಪ್ರಧಾನ ಸಿದ್ಧಾಂತವು ಸ್ತೀ ನಿಷ್ಪವಾಗಿಲ್ಲ.....

ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಪುರುಷ ಗೃಹಿಕೆಗಳನ್ನು ಮುರಿದು ಹಾಕುವ ತಾಯಂದಿರ ಕುರಿತು ಮಾತ್ರಪ್ರಧಾನ ಸಿದ್ಧಾಂತವು ಚಕಾರವೆತ್ತುವುದಿಲ್ಲ. ಮಾತ್ರತ್ವವನ್ನು ಮುಂದು ಮಾಡುವ ಮಾತ್ರಪ್ರಧಾನ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯು¹⁰ ಶಿಶ್ಯಪ್ರಧಾನ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಒಂದು ಭಾಗವಾಗಿ ನಿಂತುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ” ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ.

ಒಟ್ಟಾರೆ ಇಲ್ಲಿಯ ಸ್ತೀ ಪ್ರಧಾನತೆಯ ಕಲ್ಪನೆಯು ಆರಾಧಿಸುವ ಪುರುಷನ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಯಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಗೃಹಿಸಬೇಕಿದೆ. ಮಹಿಳೆಯನ್ನು ಆರಾಧಿಸುವ ಮತ್ತು ಒಲಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಕ್ರಿಯೆಗಳು ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಅವಳಿಗೆ ವ್ಯಕ್ತಿ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕಾಧಿಕಾರಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸುವಲ್ಲಿ ಪರ್ಯಾವರಣಗೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಆದಿ ಕಾಲದಿಂದ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಸ್ತೀ ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಪೂಜಿಸುವ, ಸ್ತೀಯನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಬೇಕೆನ್ನುವ, ತನಗೆ ಆಶ್ರಯ ನೀಡಿದ ದೇಶವನ್ನು ‘ಮಾತೆ’ ಎಂದು ಭಾವಿಸುವ ಮತ್ತು ಭಾಷೆ, ನೇಲ, ಜಲಗಳನ್ನು ಸ್ತೀ ದೇವತೆಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಪರಿಭಾವಿಸಿ ಪೂಜಿಸುವ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಜನರು ಯಾವತ್ತೂ ಸ್ತೀ ಅಧಿಕಾರ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಸಹಿಸಿಲ್ಲ. ಈ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ಆದಿಮ ‘ಗಣ’ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಸ್ತೀ ಸಮಾನವಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದಳೇ ವಿನಹ, ಅವಳಿಗೆ ವಿಶೇಷ ಸಾಮಾಜಿಕ ಅಧಿಕಾರಗಳೇನಿರಲಿಲ್ಲ ಎಂದರೆ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು.

ಪರಾಮರ್ಣನ ಗ್ರಂಥಗಳು

1. ಎಂಗೆಲ್ಸ್, ಎಫ್. (1884). ದಿ ಆರಿಜಿನ್ ಆಫ್ ದಿ ಫ್ಲೂಮಿಲಿ, ಪ್ರೈವೇಟ್ ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಅಂದ್ ದಿ ಸ್ಟೇಟ್. ಪು. 17
2. ಮಾರ್ಗಣ್ಣ, ಎಲ್. ಹೆಚ್. (1964). ಏನ್‌ಯೆಂಟ್ ಸೋಸ್ಯೆಟಿ. ಹಾರ್ವಡ್ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ ಪ್ರೈಸ್ ಎಬ್ಲಾಕ್. ಪು. 33
3. ಅದೇ ಪು. 79–80
4. ಕೋಸಂಬಿ. ಡಿ. ಡಿ. (1998). ಪ್ರಾಚೀನ ಭಾರತದ ಜರಿತ್. ಪು. 32–33
5. ಎಂಗೆಲ್ಸ್, ಎಫ್. (1884). ಮಾರ್ಪೋರ್ಟ್. ಪು. 81–82
6. ದೇವಪ್ರಸಾದ್ ಚಂದ್ರೋಪಾಠ್ಯಾಯ. (2004). ಮಾತೆಯರು ಮಾನ್ಯರಾಗಿದ್ದಾಗ. ಪು. 30–31
7. ಅದೇ ಪು. 45
8. ಎಂಗೆಲ್ಸ್, ಎಫ್. (1884). ಮಾರ್ಪೋರ್ಟ್. ಪು. 82
9. ಭಾಯಾದಾತರ್ (ಅನು.) (1992). ಸ್ತೀ-ಪುರುಷ, ಸರಸ್ವತಿ ರಿಸಬುಡ್, ಪು. 52
10. ಕೋಸಂಬಿ. ಡಿ. ಡಿ. (1998). ಮಾರ್ಪೋರ್ಟ್. ಪು. 33